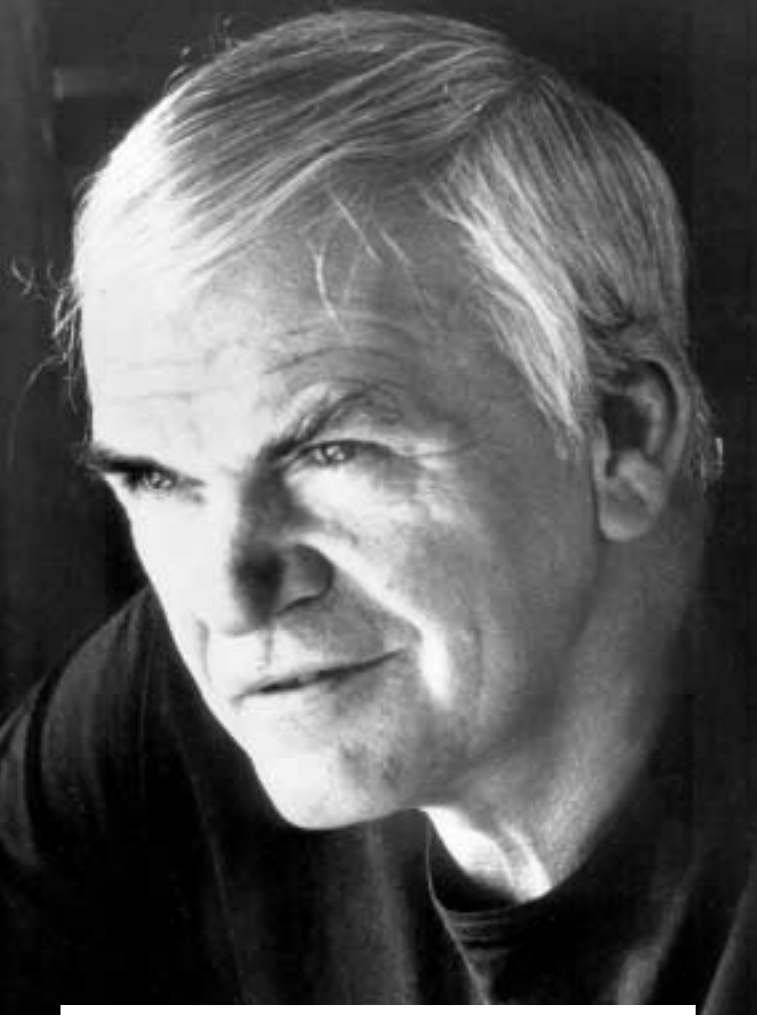

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

ŘÍJEN 2008

Milan Kundera

Premiéra

Milan Kundera PTÁKOVINA

Premiéra 19. září 2008

režie: **Ladislav Smoček**

dramaturgie: **Roman Císař, Vladimír Procházka**

scéna: **Luboš Hruza** / kostýmy: **Simona Rybáková**

hrají: **Jaromír Dulava, Ondřej Vetchý, Lucie Žáčková, Marika Procházková, Lenka Skopalová, Jana Břežková, Nela Boudová, Stanislav Zindulka, Pavel Kikinčuk, Petr Meissel, Braňo Holíček**
nebo **David Šír, Stanislav Štícha** a další.

Člověk je hrozný a směšný zároveň. Chce přelstít a často neví, že sám je přelstěn. A hlupák naopak dojde pocitu štěstí, netuše, že byl oklamán. Dosáhnout pocitu nadřazenosti a vyhnout se ponížení je to, oč tu zhusta běží. Věčný boj, často marný. Směšný, ale krvavě směšný.

Ladislav Smoček

Nemám rád satiru. Satira je, abych tak řekl, „angažovaný smích“ ve smyslu Sartrovy „angažované literatury“: kyselý výsměch moralizátorů, kteří chtějí trestat svět za to, že neodpovídá jejich ideálům. Hegel říká ve své Estetice, že základem „poetrie komického“ je „nekonečně dobrá nálada“. Ano, to je komično, co mám rád!

*(Z rozhovoru Milana Kundery s Guy Scarpettou,
La règle du jeu, 1995)*

Yasmina Reza BŮH MASAKRU

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Ondřej Sokol / Dramaturgie: Roman Císař

Hrají: Ivana Chýlková, Miroslava Pleštilová, Vladimír Kratina
a Jaromír Dulava.

Premiéra v listopadu 2008

Jak vznikl „Bůh masakru“?

Podobně jako v „Kumštu“ ze skutečné události, z historky, kterou mi vyprávěl můj třináctiletý syn: jeden z jeho kamarádů uhodil jiného klackem a vyrazil mu zub. Já tam pouze dala zuby dva, to je jediná změna! Ze začátku mě to neinspirovalo, ale zanedlouho jsem náhodou potkala matku oběti, která mi řekla: „Představte si, rodiče mi nezavolali!“ V té chvíli jsem si pomyslela, že by z toho mohla být úžasná látka.

Myslela jste na téma typu: „Divoši jsou mezi námi“?

Nikdy nepišu z tematického úhlu pohledu. Proces je intuitivní, v žádném případě intelektuální, aniž vůbec vím proč, ani kam směřuju, tak trochu jako si malíř podmaňuje krajinu, květináč nebo postavu. Odlíšujeme: měla jsem situaci a věděla jsem, že se vydávám do zkázy, ale nevěděla jsem, jakou formu na sebe vezme. Situace? Předem vysoce civilizovaní rodiče se setkávají, aby vyplnili pojistnou listinu, protože jedno dítě ztlouklo druhé. Stačí ale, aby bylo vysloveno jedno nevhodné slovo, a všechno se může zvrhnout. Velmi rychle to dospěje k hranici civilizovaného chování, k nemožnosti, anebo – v každém případě – k relativitě všech etických projevů.

(Z rozhovoru s Yasminou Rezou, Le Point, 11. 1. 2007)

DANA ČERNÁ

Dana Černá vystudovala Pražskou konzervatoř. Mezi její pedagogy patřila i Jana Březinová, herečka Národního divadla. Co ti předala do tvého hereckého života?

Jana Březinová byla výborná herečka a mimořádně krásná žena s tajemstvím. Především téměř denně stála na jevišti, takže na rozdíl od některých pedagogů – teoretiků nám skutečně měla co dát. Myslím, že jsem to tenkrát ani nedokázala docenit. Mezi řádky se nám snažila naznačit, co nás u divadla čeká – to dobré i méně dobré. O mě se navíc starala jako vlastní máma, protože věděla, že jsem v Praze sama a v podnájmu.

Absolventské představení bývá první inscenace v herecké kariéře; jistě si na ně vzpomeneš a možná i na reakci někoho z těch, na nichž ti záleželo?

Byly to pašijové hry Jana Kopeckého v režii Václava Tomšovského a Gabriely Vránové. Hrála jsem Pannu Marii. Moc si toho nepamatuji; snad jen, jak jsem si sama batikovala modrý pruh látky, který jsem měla při Pietě omotaný kolem hlavy...

Dnes mi z „piety“ visí doma jako závěs...

A reakce na můj výkon? Na premiéře jsem měla jen maminku, a té se líbí všechno. Ale za ní seděla Martina Menšíková a ta údajně prohlásila: „Ta Černá byla docela dobrá...“, což mě opravdu potěšilo, od mazačky z konzervatoře již vyšlé.

Hostovala jsi během studia na konzervatoři v profesionálním divadle?

Právě díky Marii si mne vybral Jiří Nekvasil na hostování do Hradce Králové. Symbolistická hra Leonida Andrejeva *Černé masky* v ještě symbolističtějším Nekvasilově pojetí byla pro mne pěkný úlet; jako čerstvá absolventka jsem chtěla na jevišti opravdově trpět a ronit pravé slzy, vůbec jsem nepochopila míru stylizace. Nakonec jsem podepsala smlouvu v kladenském divadle. Tam mne čekal pětiletý divadelní maraton. Dvacet pět představení do měsíce a neustálé zkoušení. Dnes jsem za takovou praxi vděčná, ale s dvěma dětmi by se to zvládat nedalo. Když se řekne Kladno, vybaví se mi vlastně jen cesty autobusem a únava.

V. Štech: *Deskový statek* (r. L. Smoček, 2001)

Jak se ti pak pracovalo v divadle v Mladé Boleslavi?

Na boleslavské období vzpomínám moc ráda, i když s vedením jsme se nakonec nerozešli úplně v dobrém...

Asi nejraději jsem měla Anouilhovu *Antigonu*, kterou režíroval Jaromír Pleskot. A pak určitě *Drobečky z perníku*, režie Ladislav Vymětal. Zkoušet a hrát s Danou Syslovou byl zážitek! V Ibsenově *Paní z moře* jsem hrála dceru Veronice Žilkové – to jsem ještě netušila, že za pár let budu v ČR v *Deskovém statku* její tetička.

V Činoherním klubu jsi již několik let. Jak bys ho stručně charakterizovala?

Jako řadu osobností, kterým to na jevišti zvláštním způsobem souzní a funguje. A nemusí přitom spolu opékat buřty a být „prima parta“.

Divadelní kritika ocenila tvou roli Elisy v Masce a tváři.

Zdá se, že hrát v té inscenaci tě obzvlášť baví?

Masku a tvář mám ráda. Elisu si pokaždé zahraju s chutí, naplno a bez jakýchkoli obav. Jako když nasednu na klouzačku a vím, že se mi nemůže dole nic stát, protože dopadnu na měkkou travičku, vypiplanou a udržovanou panem Smočkem. Taky mne těší hrát

s Petrem Nárožným; vždycky mu při děkovačce říkám, že je stejně nejlepší chlap v tomhle divadle! A on se tak šibalsky usmívá...

Dvě velké role jsi hrála v aktovkách norského dramatika Jona Fosseho – Jméno a Noc zpívá své písně. Byla to současná hra.

V obsazení převažovali tvoji vrstevníci. Byla to zajímavá práce? Určitě! Škoda, že hra vydržela na repertoáru tak krátce. Ohlasy nebyly úplně jednoznačné, ale pro pár lidí, kterých si vážím, to byl divadelní zážitek. Výtečně tam hrála Anička Bendová, Matěj Dadák, Petr Bláha, Jana Břežková...

V tomto představení jsem si odžila svoje – v nejlepším slova smyslu. Už jen to množství tak podivného textu byl pro mne úkol. Matěj se mnou musel mít trpělivost; několikrát dokonce přijel ke mně na venkov, tlačili jsme po lese kočárek a do hlavy text. V té době jsem totiž měla poměrně čerstvé mimino, hormony nevyrovnané a to vyžadovalo od Martina Čičváka speciální zacházení – pokud se tedy chtěl dočkat premiéry.

Teď hraješ v Ivanovovi...

Pamětníci možná srovnávají se slavnou činoheráckou inscenací před dvaceti lety, nevím. Pro mne to znamená další krásnou roli a řadu nových partnerů. Tohle představení vnímám spíš jako pánskou záležitost. Baví mne například dívat se na trio Kratina – Labuda – Holub, a to nejen na jevišti.

Často slyšíme tvůj hlas v rozhlasě. Rozhlas si našel tebe, anebo ty jsi se našla v rozhlasě?

Nevím, kdo si koho našel. S rozhlasem spolupracuji průběžně už od školy, nejčastěji asi s režisérkou Hanou Kofránkovou. Je to taková pohodová práce bez stresu, jako by se zastavil čas. Sejdeme se, popovídáme nad textem, nazkoušíme, natočíme, poslechneme, opravíme. Mám možnost pracovat s herci, se kterými bych se na jevišti nesetkala, v rolích, které by mě na divadle třeba minuly. Takovou Noru s Ivanem Trojanem si už asi nikdy nezahraji.

Děkujeme za rozhovor (rap/peh)

A. P. Čechov: *Ivanov* (r. M. Čičvák, 2007)

Eugene O'Neill **CESTA DLOUHÉHO DNE DO NOCI**

Před třiceti lety měla premiéru hra Eugena O'Neilla *Cesta dlouhého dne do noci* v režii Ladislava Smočka (10. října 1978).

V inscenaci hráli **Josef Somr, Jiřina Třebická, Petr Čepek, Josef Abrhám, Libuše Šafránková**. Dramaturgem byl Vladimír Procházka, asistentem režie Miloslav Štibich. Záznam natočil Jiří Menzel.

Neděle 12. října 2008 v 19.30 hodin / Vstup zdarma

Host Činoherního klubu

Arnošt Goldflam **STARÁ BÁBA TANČÍ**

Dělejte si, co chcete, žijte naplno, dokud můžete! Po trudném životě trochu radosti! Ke stáru život začíná, ne končí!

Režie: **Akram Staněk** / Výprava: **Andrea Králová** / Hudba: **Lenka Novotná, Jiří Bulis a archiv** / Produkce: **Martin Učík – Agentura DeBakl** / Hrají: **Luba Skořepová, Lenka Novotná, Marie Turková, Kamila Sedlářová, Martin Učík**.

Pondělí 13. října 2008

„Chtěl jsem kus původně nazvat Stará bába tančí, ale z úcty a obdivu k Lubě S. jsem nakonec zvolil bábu, to není tak škaredé... Kdysi jsem četl povídku Bertolta Brechta o staré paní, která najednou začne žít podle svého – a všichni se tomu diví, rodina i okolí. A to se mi líbilo, a na to téma jsem tuhle hru napsal. Stará paní si najde kamarádku, mladší děvče a začnou si užívat! Otevřou si tu a tam lahvičku vína, uspořádají hostinu, jdou do kavárny, do kina, začnou ŽÍT. A najednou se to zdá divné. Stará bába se zbláznila, stará bába si pije víno, stará bába tančí, dělá ostudu – a ještě je jí to jedno! Kdo to kdy viděl! Dcera se diví, hádá se s ní a nic platno.“

Arnošt Goldflam

Doušky

■ Inscenaci hry Christophera Hamptona *Nebezpečné vztahy* hrajeme 22. a 23. listopadu ve Stuttgartu.

■ Ve filmu Jana Hřebejka *Nestyda* hrají **Emília Vášáryová, Simona Babčáková, Nina Divíšková, Pavel Landovský**. Promítá se od 9. října.

■ V září vychází nové číslo časopisu **DISK** a *Revolver Revue*.

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2008
se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

MALÁ SCÉNA ZLÍN

Peter Pavlac a Soňa Ferancová **HORKÁ LINKA**

Revue o strastech a slastech s láskou a sexem.

Neděle 26. září 2008

Režie: **Petr Nýdrle** / Hudba: **Tomáš Hubáček, Kuba Soldán**
Mistr technikus: **Vladimír Komora** / Hrají: **Barbora Kocmánková, Renata Švrčková, Tomáš Čermák** nebo **Jan Holcman, Richard Velisek.**

Divadelní soubor Malá scéna vznikl v roce 1969 při literárně-dramatickém oboru na tehdejší Lidové škole umění ve Zlíně. Prvních dvacet let činnosti je spjato se manželi Navrátilovými. V roce 2004 se soubor osamostatnil od ZUŠ Zlín. Pravidlem však stále zůstává hrát pro mladého a také nejmenšího diváka. Divadlo Malá scéna Zlín překvapuje již pátou sezonu své diváky.

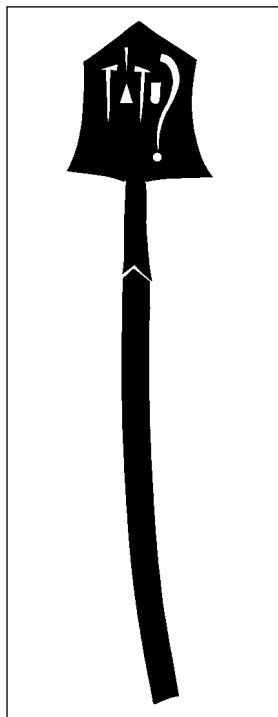

CO JSEM TO VIDĚL

(...) Půjdu-li rovnou in medias res, pak jsem se stále ptal, zda ta nepokrytá hrubozrnná, laciná, šmirácko-estrádní podoba byla důsledně prosazovaným a realizovaným záměrem, nebo zda se ty až primitivně drastické formy komiky vymkly svým tvůrcům z ruky a řítí se jako neřízená střela přes rampu. Nakonec jsem se kvůli dvěma lahvím piva, které stály na pianinu rozhodl, že jde o cílevědomě a až do hořkých konců prováděnou koncepci. (...)

Jan Císař / Divadelní Třebíč / Zpravodaj č. 5 / květen 2008

V jaké hře se říká?

Hádanka č. 1/IV

Budete-li znát odpovědi na tři hádanky, které vyjdou v ČČ, můžete je poslat na adresu info@cinoherniklub.cz. Vylosovaný výherce získá 2 vstupenky na představení v ČČ.

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz:
Hlavní město Praha

Inscenace ČK jsou realizovány rovněž s podporou
Městské části Praha 1

Partneři Činoherního klubu

Tonera

euroAWK

REVOLVER
REVUE

www.radiohortus.cz

scena.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

Redakce Činoherního čtení: Roman Císař, Petra Honsová, Radvan Pácl.
Foto: archiv Milana Kundery, Pavel Nesvadba, Yvona Odrazilová, Oleg Vojtěšek, Miroslav Pokorný, archiv L. Skořepové a archiv Malá scéna Zlín.
Výtvarník hádanky: Viktor Karlík. Grafická úprava: Kateřina Skalníková.

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

DIALOGY – kalendáře pro Jindru Štreita

Od 23. 7. do 13. 9. 2008 | úterý–sobota, 11.00–18.30 hodin

Výstava výtvarných interpretací fotografií z nástěnných kalendářů známého dokumentárního fotografa Jindřicha Štreita představuje díla mnoha předních českých a slovenských umělců všech generací, kteří tímto způsobem vedou s fotografem svůj tvůrčí dialog.

Eugen Brikcius – Viki Shock starý / mladý

Od 24. 9. do 1. 11. 2008 | úterý–sobota, 11.00–18.30 hodin

Výstava umělců dvou generací, známých jak svou výtvarnou tvorbou, tak literární činností: **starší** – filozof **Eugen Brikcius**, pořadatel happeningů, tvůrce latinských veršů, historik umění, překladatel a esejista, **mladší** – básník **Viki Shock**, autor koláží, prozaik a publicista.

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1 (vedle Činoherního klubu)
e-mail: galerie.smecky@ppas.cz, tel.: +420 222 210 268, tel./fax: +420 222 210 272